

ΕΤΟΣ 53ον

20 Φεβρουαρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (2699)

Η ΒΟΥΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«...τῇ προθέσει»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀνάμεσα στά ἄλλα ἐπιχειρήματα πού ἐπιστρατεύει γιά νά πείσει τόν Τιμόθεο νά μὴν ἀπελιπίξεται ἀπό τίς διάφορες ποιμαντικές του δυσκολίες, λέγει πώς, σάν μαθητής του πού ἦταν, γνωρίζει πολύ καλά τή διδασκαλία τοῦ πνευματικοῦ του Πατέρα, δηλ. τοῦ Παύλου, τήν ἀγωγή, τήν πρόθεση, τήν πίστη, τή μακροθυμία, τήν ἀγάπη, τήν ὑπομονή, τούς διωγμούς του κ. ἄ. (ῥομ.π.). Ἀπ' ὅλα αὐτά τά λόγια τοῦ Παύλου ἄς δοῦμε σήμερα τί ἐννοεῖ μέ τή λέξη πρόθεση. Ἡ λέξη πρόθεση πολλῆς φορές ἐρμηνεύεται μέ τίς ἀντίστοιχες, ὅπως π.χ. βούληση, προαίρεση, διάθεση, θέληση, κ.λπ. Ἐμεῖς ἄς ἐξετάσουμε τή λέξη πρόθεση ὡς βούληση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ βούληση τοῦ ἀνθρώπου

Ὁ ἄνθρωπος, γράφει ἓνας λόγιος κληρικός, ἔχει ἐλεύθερη βούληση. Μπορεῖ νά κινεῖται ἐλεύθερα ὅπου θέλει. Ποτέ μέσα στήν Ἐκκλησία ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ἄβουλο πλάσμα. Μπορεῖ σέ ἄλλα συστήματα ὁ ἄνθρωπος νά συμπεριφέρεται ὡς ἄβουλο πλάσμα, ποτέ ὅμως μέσα στήν Ἐκκλησία. Δέν ὑπάρχει πιό βουλητικό πλάσμα ἀπό τό Χριστιανό ἄνθρωπο, ἀληθινά Χριστιανό. Εἶναι μάλιστα φτιαγμένος νά μπορεῖ νά ἀνταποκριθεῖ στό Θεό, νά μπορεῖ νά μιλήσει μέ τό Θεό, νά ἀγαπήσει καί νά χωρέσει μέσα του τό Θεό, τόν ἄπειρο Θεό. Ὁ ἄββᾶς Ἰσίδωρος ἔλεγε: «ἡ σύνεση τῶν ἁγίων αὐτή εἶναι, δηλ. νά ἀναγνωρίζουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά τά ξεπερνάει ὅλα μέ τήν ὑπακοή τῆς ἀλήθειας, γιατί εἶναι εἰκόνα καί ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ. Ὅσων ὅμως τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀνθρώπου ἡ χειρότερη εἶναι νά ἀκολουθοῦμε τή διάθεση τῆς καρδιάς μας, δηλ. τό λογισμό μας κι ὄχι τό νόμο τοῦ Θεοῦ». Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, πόσο σπουδαία εἶναι ἡ διάθεσή μας ἢ ἡ χρησιμοποίηση τῆς θελήσεώς μας. Μπορεῖ νά μᾶς καταστρέψει, ἀλλὰ μπορεῖ καί νά μᾶς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

Οί ἐν Κυρίῳ διωγμοί

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἷους διωγμούς ὑπήνεγκα! Καί ἐκ πάντων με ἐρρούσατο ὁ Κύριος. Καί πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χειρὸν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ἀλλοιώσει πνευματικά, νά μᾶς πλησιάσει περισσότερο στό Θεό, νά μᾶς κάνει πραγματικά καθαρές εἰκόνες Του, νά γίνουμε ἅγιοι. Γι' αὐτό μπορεῖ κάποιος νά πει μέ πεποίθηση καί σιγουριά πῶς τό αὐτεξούσιο καί ἡ βούληση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τά στοιχεῖα πού κινοῦν κάθε ἀρετή καί κάθε εἶδος προσευκῆς καί πνευματικῆς ἐργασίας, εἴτε σωματική, ὅπως εἶναι ἡ νηστεία, εἴτε μέ τή διάνοια, ὅπως εἶναι ἡ προσευχή, ἡ ἐπίδειξη ἀγάπης κ.ἄ. Ἡ βούληση, δηλ. ἡ ἐλεύθερη ἐπιλογή εἶναι ἡ κυριότερη δύναμη τοῦ νοῦ.

Πῶς ἐνεργεῖ πνευματικά ἡ πρόθεση τοῦ ἀνθρώπου;

Πρῶτα πρῶτα ὀφείλομε νά ὑποτάξουμε τό θέλημά μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄββᾶς Ἰσαάκ ἔλεγε: «ὁ μὴ ὑποτάσων τῷ Θεῷ τὸ ἑαυτοῦ θέλημα, ὑποταγήσεται τῷ ἀντίδικῳ», δηλ. ἐκεῖνος πού δέν ὑποτάσσει στό Θεό τό θέλημά του, θά ὑποταχθεῖ στόν ἀντίδικο διάβολο. Ἐδῶ βέβαια καταλαβαίνουμε τίς δυσκολίες πού συναντᾶμε. Ὁ παλαιός ἄνθρωπος ἔχει κι αὐτός τό ἁμαρτωλό του θέλημα. Δύσκολα ἀφήνουμε τόν ἐγωισμό μας, τίς ἀπόψεις μας, τίς ἀντιρρήσεις μας, τίς διαφωνίες μας, τήν ἄρνησή μας νά διώξουμε τίς κακές μας ἐπιθυμίες, τά πάθη μας μέ τά ὁποῖα εἴμαστε συνδεδεμένοι καί πολλή ἀλλοίωσι. Ὅλα αὐτά ἐπηρεάζουν τή θέλησή μας. Πολλές φορές ἡ πρόθεσή μας νά ζήσουμε πνευματική ζωή, εἶναι μόνο ἐπιφανειακή. Τό ἴδιον αὐτό μέ τά χεῖλη μας, ἐνῶ ἡ καρδιά μας ἔχει τό πραγματικό μας θέλημα πού εἶναι ἡ ἐμμονή μας στήν ἁμαρτία. Δέν ἔχουμε τήν πρόθεση νά ποῦμε, ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, «γένειτό μοι κατά τό ρῆμά σου» (Λουκ. α΄ 38). Χρειάζεται ὅλη ἡ βούληση καί ἡ ὑπακοή μας νά στραφεῖ πρὸς τό Θεό.

Μερικοὶ νομίζουν πῶς ἐάν ὑποτάξουν τό θέλημά τους στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε θά ἐξαφανισθεῖ ἡ προσωπικότητά τους. Εἶναι λάθος αὐτό. Ὅσο περισσότερο ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τόσο πιο ἐλεύθεροι εἴμαστε. Τότε ἀκριβῶς ἀνα-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, παρακολούθησες τὴν διδασκαλίαν μου, τὸν τρόπον τῆς ζωῆς, **τὴν πρόθεσιν**, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν, τοὺς διωγμούς, τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα μοῦ συνέβησαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰ Λύστρα. Πόσους διωγμούς ὑπέφερα καὶ ἀπὸ ὅλα μὲ ἔσωσεν ὁ Κύριος. Καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ ζήσουν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θὰ διωχθῶν. Πονηροὶ ὁμως ἄνθρωποι καὶ ἀπατεῶνες θὰ προκόψουν εἰς τὸ χειρότερον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ ὁμως, μένε εἰς ἐκεῖνα πού ἔμαθες καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἀπέκτησες βεβαιότητα, διότι ξέρεις ἀπὸ ποιόν τὰ ἔμαθες, καὶ διότι ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας ξέρεις τὰ ἱερά γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ σέ ὀδηγήσουν εἰς τὴν σοφίαν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

δεικνύεται τὸ πρόσωπό μας. Εἴμαστε πηλασμένοι καὶ νὰ φθάσουμε νὰ ὁμοιάσουμε μὲ τὸ Θεό, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς δόθηκαν πολλῆς δυνάμεις, πού μὲ τὴν πρόθεση καὶ βοῦλήσῃ μας καλλιεργοῦνται καὶ μᾶς κάνουν νὰ ἔχουμε πνευματικὴ πρόοδο. Π.χ. μᾶς ἔχει δοθεῖ τὸ χάρισμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Θεό καὶ τὸν πλησίον. Ἐάν μὲ τὴ θέλησῃ μας διαστρέψουμε αὐτὴ τὴ ροπή, ἡ ἀγάπη μπορεῖ νὰ καταλήξει στὴν πορνεία. Μᾶς ἔχει δοθεῖ τὸ χάρισμα τῆς ἐλεημοσύνης. Ἐάν ἡ ἀρετὴ αὐτὴ διαστραφεῖ, τότε καταλήγουμε στὴν πλεονεξία καὶ τὴν τσιγκουνιά. Μᾶς δόθηκε τὸ θυμικὸ, δηλ. ἡ δύναμη, γιὰ νὰ πολεμήσουμε τὴν ἁμαρτία. Ἐάν μὲ τὴν πρόθεσῃ μας διαστρέψουμε αὐτὴ τὴ δύναμη, τότε γινόμαστε ἐριστικοὶ καὶ καταστροφεῖς τῶν ἁλλήλων. Σπουδαία ἀποστολὴ διαδραματίζει ἡ πρόθεση ἢ ἡ βοῦλήσῃ μας στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ.

Ἄς ἀγαπήσουμε τὸ Θεό μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴ καὶ τὸ θέλημα καὶ ἡ βοῦλήσῃ μας νὰ εἶναι γι' Αὐτόν καὶ τότε πράγματι θὰ νιώσουμε πὼς γίνεται οὐσιαστικὴ ἀλλαγὴ μέσα μας. Θὰ γνωρίσουμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ θὰ μάθουμε νὰ πολεμᾶμε τὰ πάθη μας, γιὰ νὰ πλησιάσουμε πιὸ πολὺ τὸ Θεό.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

20 Φεβρουαρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ)
Ἀρχὴ Τριφιδίου, Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780),
Βησσαρίωνος ὀσίου, Πλωτίνου ὀσίου.

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Φεβρουαρίου, Τοῦ Ἀσώτου (ΙΖ΄ Λουκᾶ)
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ζ΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιε΄ 11-32.

Η ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ (γ)

Στὴν Ἀποστολική ἐποχή τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἤδη ἔχουμε πεί, «ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς». Τὴν ἴδια ζωὴ συνεχίζει ἡ Ἐκκλησία στὰ χρόνια τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων, τίς ἴδιες πληροφορίες θὰ μᾶς δώσει ἀργότερα ὁ φιλόσοφος καὶ μάρτυς Ἰουστίνος, τὴν ἴδια ζωὴ συνεχίζει ἀργότερα, ὅταν διὰ στόματος τοῦ Μεγ. Βασιλείου παραγγέλεται τὸ «ἐπωφελές καὶ τὸ καθ' ἐκάστην κοινωνεῖν», τὴν ἴδια παραγγελία θὰ δώσει ἀρκετοὺς αἰῶνες ἀργότερα ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης.

Ὅπως λοιπὸν ὁ Χριστὸς εἶπε, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, ὅπως οἱ Πατέρες ἐκήρυξαν, ὅπως παρέλαβε ἀπ' ἀρχῆς ἡ Ἐκκλησία, αὐτὸ συνεχίζει νὰ πράττει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπιβεβαιώνουσα καὶ σιὸ σημεῖο αὐτὸ ὅτι εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ζώντας βέβαια τὸ μυστήριον τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας ἄρρηκτα δεμένο μὲ τὸ μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ. Δέν τελεῖ τὸ Ἅγιο αὐτὸ μυστήριον ὁ ὁποιοσδήποτε αὐτόκλητος καὶ αὐτοδιοριζόμενος ποιμένας, ἀλλὰ ὅποιος διὰ τῆς κανονικῆς Χειροτονίας καὶ μὲ τὴ χάρι τῶν Ἁγίων Πνεύματος συνεχίζει τὴν Ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ὁποιοσδήποτε λοιπὸν ἐπινοήσεις, αὐτοσχεδιασμοὶ καὶ ἐρμηνεῖες τῶν αἵρετικῶν εἶναι ξένες πρὸς ὃ,τι ὁ Χριστὸς παρέδωσε καὶ ἡ Ἐκκλησία παρέλαβε. Ὁ Χριστὸς εἶναι παρὼν καὶ ἐνώνεται μὲ τοὺς πιστοὺς, ὄχι μέσα ἀπὸ δελφικὲς ἐκστάσεις, πού συναντᾶ κανεὶς στοὺς πεντηκοστιανούς, καὶ γλυκεροὺς συναισθηματισμούς, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς τὴν ὁποία, ζωὴ ἐν Χριστῶ καὶ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι δέν ὑπάρχει.

Ἀρχιμ. Π. Ἰ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἱερωμένους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>